

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

6. årg.

2005

Nr. 2

Vår Mester

Fra artikkelserien ”Hvem er Jesus Kristus?”

Jesus er Mesteren for alle dem som har tatt imot Ham og vil lære av Ham. Han er Mesteren over alle mestere, fordi han er fullkommen i alt.

Våre jordiske mestere er annerledes. Noen er gode, andre er mindre gode. Noen er til og med ubehagelige, harde, ja ubarmhjertige. Mange lærlinger må erfare ved slutten av sin læretid, at deres mester ikke har tatt hånd om deres opplæring. Hvis det er riktig ille, er lærlingen så dårlig opplært at ingen vil ansette ham etter endt utdanning.

Men hva sier Mesteren til oss? “Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og Jeg vil gi dere hvile! Ta mitt åk på dere og lær av Meg, for Jeg er mild og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for sjelene deres. For Mitt åk er gagnlig, og Min byrde er lett.” Matt. 11,28-30.

Hvilken nåde å være lærling hos denne Mester. Han som er saktmodig - ikke sint og urettferdig. Ydmyk - ikke hånende og hovende - selv om han er Mesteren, den fullkomne i alt.

Jesus understreker sin egenskap som Mester i Joh. 13,13-14: “Dere kaler Meg Mester og Herre og det med rette, for det er Jeg. Hvis da Jeg som er deres Herre og Mester, har vasket føttene deres, skylder også dere å vaske føttene til hverandre.” Jesus ville at hans lærlinger skulle legge merke til hans gjerning, og etterfølge Ham i den. Mesteren fremstod som en tjener, et utslag av hans ydmykhet.

Jesus gir oss en lekse senere i kapitlet: “En ny befaling gir Jeg dere, at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre. Vers 34 (dansk ov.)

Det store spørsmål reiser seg: Hvordan kan jeg lære av Jesus i praksis?

Aller først må det understrekes at ingen som ikke er født på ny kan lære av Ham. De som er født på ny har fått en ny lyst, et nytt sinn. Du må fødes av vann og Ånd, du må døpes og iføres kraft fra det høye, Den Hellige Ånd.

Dette skal du ikke vente lenge på, hvis du ikke har visshet om det. Bøy dine kne for Faderen og bekjenn din synd og fortell Ham at du absolutt ikke makter å leve som kristen. Mesteren sier selv: Alt hva Faderen gir meg,

skal komme til meg; og den som kommer til meg, vil jeg aldri støte bort.”

Når vi skal lære av Jesus i praksis, går det for seg som i enhver annen utdanning: Du må øve deg, og det lenge og grundig. Øv deg i det som Mesteren lærer deg. Denne øvelsen innbefatter også mislykkede forsøk, men de er alle veien til å bli som Mesteren.

Husk! Det er Mesteren som har ansvaret for utdanningen. Han skal nok sørge for at du fullfører utdanningen til ære og pris for Ham - så lenge du bare forblir hos Ham.

Aron Schytt
KØBENHAVN

Da de så opp, så de Jesus alene

Tre ting jeg har forstått av hendelsen på forklarelsens berg (les Matt. 17, 1-8):

- Selv om du ser noen som står sammen med Jesus, og han blir forklart for øynene dine, ikke begynn å bygge “hytter” for dem og gi dem den samme posisjon som du gir Jesus.

- Jesus hadde Faderens velbehag. Derfor må vi høre ham for at vi kan bli barn av vår Far i himmelen. “For han lar sin sol gå opp over onde og gode, og lar det regne over rettferdige og urettferdige.” Matt 5, 45 Da kan også vi bli til hans behag, ved Jesu nåde, og på grunn av Jesu blod.

- Når vi dømmes for våre feil, blir vi fylt av frykt når vi ser ned. Når vi ser opp, ser vi Jesus alene!

Tor Myrland
STAVANGER

Har ikke tid

“La oss derfor, mens vi har tid, gjøre det gode mot alle, men mest mot troens egne folk.” Gal. 6,10. “Omgås i visdom med dem som er utenfor. Kjøp den laglige tid.” Kol. 4,5.

Det er så mye vi ikke har tid til. Det er så mye vi ville ha gjort som forblir ugjort. Vi ville gjerne ha gjort mye godt, men vi har ikke tid. Vi har faktisk dårlig tid - den strekker ikke til.

Hvorfor har vi liten tid? Hvorfor får vi ikke tjent Gud med livene våre. For de fleste av oss er svaret at vi har tid til det vi har lyst til. Vi lever med ett mål, og det er å tilfredsstille våre egne lyster og behov. Det viktigste er at vi har det bra og at vi har det gøy.

Hvis vi lever slik vil vi kanskje ha det gøy en kort tid, men vi vil aldri få oppleve ekte lykke.

Gud kan gi oss en ny lyst. Han kan og vil fylle oss med lyst til å gjøre det gode. Hvis vi ber Ham. Fil. 2,13. Da blir målet vårt forandret, og vi får en ny vilje. Vi vil ikke lenger gjøre det som tilfredsstiller oss selv, men nå ønsker vi å velsigne de andre!

Det er ikke lenger tid til å kjede seg eller kaste bort tiden med tomhet. Gud har gitt oss et nytt hjerte som elsker å gjøre godt, og som bare har tid til å gjøre Hans gode vilje.

“For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.” Efes. 2,10.

Derfor er vi her på jorda, for å gjøre Hans vilje.

Sabine Myrland
STAVANGER

Utdrag fra et brev

Kjære NN

For en stund siden var jeg veldig “nedfor”, og da er det slett ikke så lett å “være snill”. Så hadde jeg gjort noe som ikke var rett, og jeg trodde Gud ville skjønne på meg og gikk rundt og ventet på at Han skulle “ta meg” for det.

Så, neste gang jeg ville prøve å be, sa en røst helt tydelig inni meg:

“Nei, nå må du slutte å anklage deg selv!

Her oppe har vi ikke noen anklager. Ham

har vi kastet ut - for lenge siden. Her oppe er vi bare interessert i å hjelpe dere så langt fremover og oppover som mulig.

Kom frimodig med alle dine bønner og begjæringer. Kom og få all den hjelpen du trenger for deg selv og for andre!”

Resten husker jeg ikke.

Jeg var så overrasket for jeg hadde jo regnet med kraftig tukt og tilrettevisning. Men har jeg ikke visst det før, så vet jeg etter dette: At Gud virkelig er kjærlighet, og at Jesus og alle de som nå er sammen med Ham ved Faderens høyre hånd hele tiden er opptatt med å hjelpe oss fremover på veien dit Han selv er.

Jeg gikk i mange dager og tenkte: “De har ikke noen anklager der oppe! Der er ingen som anklager meg!” Og er det ikke akkurat det som står skrevet: Skyldbrevet er tatt bort! Anklageskrivet er borte og anklageren er kastet ut av himmelen!

Vi kan være frimodige - ja, frie og modige.

Tenk om flere går rundt og er så dumme som jeg var. Jeg får visst sende dette til Basunen.

Fra en søster

Her er et godt motto:

Ta ikke den ene dagens sorg med inn i den neste.

Gjør opp regnskapet hver kveld.

Gå til Gud med resultatet.

Han kan hjelpe, og Han vill

Gode historier

På 1800-tallet fikk barna opplæring i kristent liv på skolen, i en helt annen grad enn i dag. Her er noen historier fra “Lesebog for folkeskolen og folkehjemmet”, sjettede opplag fra 1881. Ble godkjent “til bruk for landets almueskoler” ved kongelig resolusjon 23. mai 1863. Spåket er modernisert.

En god anbefaling

Vet dere hvem slags folk man kaller kolportører? Det er slike som går omkring og selger oppbyggelige bøker, særlig bibler og nytestamenter. En slik kolportør har fortalt meg følgende lille historie:

”En dag stanset jeg utenfor en smie. Det lyste muntret fra glør, og hammeren danset lystig på ambolten. Men ikke før så folkene meg, før de forlot arbeidet for å se på mine bøker. En av dem, en ung mann på femogtyve år, fortalte meg at da han første gang forlot sitt hjem for å søke arbeid, ga hans mor ham en Bibel.

Gutten gjemte den omhyggelig og gikk av sted. Han gikk fra hus til hus, men overalt var det arbeidere nok, og han tilbød seg forgyeves. Han tapte likevel ikke motet, men besluttet å prøve ennå et sted, nemlig hos en smed. Men også her fikk han det samme korte svar: ”Vi behøver ingen.”

Trett og mismodig satte han seg ned på en trebenk i smien, og da han ikke hadde noe å gjøre, tok han sin mors Bibel frem og begynte å lese. Kort etter kom mesteren inn i smien, og da han så ham lese, spurte han:

”Hva er det for en bok du leser i?”

”Bibelen”, svarte han.

”Du kan bli her”, sa mesteren. ”Jeg skal vel finne arbeide til deg.”

Barn! Skam dere aldri over å sees med Bibelen i hånden. ”De som ærer meg, vil jeg ære”, sier Herren.

Og så ble han i smien, og verken mesteren eller svennen fikk grunn til å være misfornøyde med hverandre. Hvem forstår ikke ved denne fortelling at ”gudsfrykt er nyttig til alle ting”.

En ung martyr

Fra år 249 e. Kr. forfulgte keiser Decius de kristne med stor grusomhet. I Cæsarea i Kapadokia (nå i Tyrkia) levde Cyrillus, en liten

gutt som var ivrig kristen og stadig lovet og priset Frelseren.

Faren til Cyrillus var hedning. Han både spottet og slo sin sønn fordi han var kristen, ja han jaget ham til og med ut av sitt hus. Han skulle aldri få arve ham, sa han. Cyrillus elsket de kristens Gud mer enn farens avguder.

Lederen i området fikk høre om gutten. Han hentet ham til seg og snakket først vennlig til ham:

- Mitt barn, jeg skal tilgi deg, og din far vil igjen gjøre deg til sin arving, hvis du vil ofre til gudene og keiserens billedstøtte. Vær fornuftig!

- Jeg vil ikke ofre til avguder av stein, svarte gutten.

- Selv om jeg jages ut av mitt fars hus, så får jeg et bedre hus i himmelen, la han til.

Da lederen så at han ikke kunne forandre gutten med det gode, prøvde han å skremme ham. Han befalte sine tjenere å føre ham bort for å drepe ham. I all hemmelighet gav han beskjed om at dette bare var for å skremme gutten.

Tjenerne tente et stort bål. De tok fatt i Cyrillus, som om de ville kaste ham på bålet. Gutten fortsatte å synge kristne lovsanger.

Så viste man han et sverd, og lot som man ville halshugge ham. Cyrillus fortsatte å takke

Gud, fordi han snart fikk komme til ham.

- Dere skal ikke få meg til å ofre, sa gutten.

- Vil dere drepe meg, så skynd dere. Jeg er klar. Jeg gleder meg til å dø. Dere vet ikke hvor godt jeg får det etter døden. Hadde dere trodd på de kristnes Gud, ville dere få det like godt.

Gutten ble nå øyeblikkelig tatt og drept på en grusom måte.

En leselig hånd

Normalt kan et menneske lese sin egen håndskrift, samme hvor snirklet og uryddig den enn er. Vi undrer oss gjerne over at ikke også andre kan forstå det. Det mangler jo - mener man - verken et punkt eller en strek. Selv om man kun tegner et kryss, så vet man selv hva det betyr. Går det ikke med mange av våre handlinger som med håndskriften? Når vi har gjort noe, og folk ikke helt kan forstå det, så mener vi selv: "Å, det er jo lett å forstå. Det kan da ingen tenke noe dårlig om."

- Javel, oss er det ganske klart for, fordi vi selv har gjort det, men ikke for andre.

Innrett både håndskriften og dine handlinger slik at også andre mennesker med letthet kan forstå dem! Pass på at dine gjerninger ikke kan se onde til!

6. årg.

2005

Nr. 2

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge.

Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 4-5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 95 08 18 82 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Højager 11, 2670 Greve, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/